

muners Grund, og disse ei kunne enes om nærværende Lovs Anvendelighed paa samme, bliver Spørgsmaalet at afgjøre for Landsoggenes Vedkommende af de paagjældende Amtsraad, for Kjøbstadkommunernes Vedkommende af Indenrigsministeriet. Er der mellem nogle af disse Autoriteter Meningsulighed om Lovens Anvendelighed, kan tvungen Afstaaelse ei fordres for nogen Deel af Anlægget. Herigenom vil jo meget let kunne opstaa det Forhold, at man ikke vil kunne opnaa gennem Anvendelse af Loven af 1853 at faa det Vejanlæg, som Jordlovsudvalget mener er nødvendigt for at kunne faa Vej til vedkommende Stykke.

Jeg for mit Vedkommende maa stemme imod hele dette Lovforslag udelukkende af Hensyn til § 6, skønt jeg absolut kan tiltræde de andre Paragraffer. Men jeg kan ikke raade mine Meningsfæller til overhovedet at stemme for et samlet Lovkompleks, som indeholder en Bestemmelse om Ekspropriationsret, hvor man ikke kan sige, at Almenvellet kræver det; og jeg kan ikke indse, at man kan lade Jordlovsudvalget eller enkelte Personer bestemme, hvorvidt Almenvellet kræver det eller ikke. Skulde det altsaa vise sig, at der er et Tilfælde, hvor man mener, at Almenvellet kræver Ekspropriation, kan man henvende sig til Rigsdagen, og da kan Rigsdagen i hvert enkelt Tilfælde bestemme, om den anser det for nødvendigt at gaa til Ekspropriation eller ikke.

Den højtærede Landbrugsminister dvælede en Del ved § 7. Jeg skal ikke komme dybt ind paa det, thi det Spørgsmaal talte vi ret meget om i det forrige Folketing. Jeg skal kun sige, at vi fra vor Side fuldt ud slutter os til de gode Bestemmelser, der indeholdes i § 7; og vi maa beklage at maatte stemme mod alle disse gode Bestemmelser, som findes i Lovforslaget; men vi ser os nødsaget til det af Hensyn til § 6. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at naar man bare har denne Bestemmelse, vil den ikke blive anvendt. Det er fuldstændig rigtigt; det er en Trusel, man vil have med i Lommen for derved at tvinge Folk til at afstaa deres Jord til en ringere Pris, end de selv mener, den er værd.

Niels Frederiksen: Jeg kan anbefale Lovforslaget, som det foreligger i Landstingets Affattelse. Angaaende den i Forhold til Folketingets tidligere Affattelse ændrede § 6 vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om man skal forstaa Paragraffen saaledes, at det Paalæg, der bliver givet Kommunalbestyrelsen

om at erhverve Vejret efter Indstilling fra Statens Jordlovsudvalg, maa udføres paa den Maade, at der hver Gang angives et ganske bestemt Sted, hvor den paagældende Vej skal føres; hele Udstykningsplanen skal jo tilrettelægges paa Grundlag af, at vi kan faa en Vej netop ind over en privat Mands Mark paa dette bestemte Sted. Saaledes har jeg opfattet § 6, og jeg synes ogsaa, at administrativt maa det være det rigtigste og fornuffigste, fordi de, der planlægger Udstykning af vedkommende Præstegaard, i deres Planlægning maa tage Hensyn til, hvorledes Vejforholdene skal være. Jeg nævner dette Punkt, fordi det forekommer mig, at hvis Kommunalbestyrelsen staar frit i Valget af, hvor Vejen skal gaa, kan der opstaa praktiske Vanskeligheder.

I øvrigt tror jeg, at en Bestemmelse som den i § 6 vil blive brugt meget sjældent; har vi denne Bestemmelse, vil det næsten altid være muligt at frivillig Vej at opnaa det Salg af Vejareal, den Tilvebringelse af Færdselsret, som er nødvendig, for at Udstykningen kan foregaa.

Jeg har dernæst en Bemærkning at gøre angaaende den Ændring, der er sket i det foreliggende Lovforslag ved, at §§ 8 og 9 er faldet bort. For § 8's Vedkommende, der angik Spørgsmaalet om Sogneraadens Approbation af Udstykningsplanerne, har jeg intet at bemærke. Det er et Forhold, som ikke betyder saa overordentlig meget. Derimod kunde jeg have ønsket, at den tidligere Bestemmelse, hvorved Landbrugsministeren bemyndigedes til at bestemme, om man skulde følge den gældende Regel angaaende Udfærdigelsen af Skyldsætning, eller om man kunde fravige den, var blevet bibeholdt. Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Landbrugsminister havde faaet en saadan Bemyndigelse, fordi der er enkelte Tilfælde, hvor det havde været værdifuldt, at man kunde fravige de gældende Regler i saa Henseende. Jeg erkender fuldt og helt, at det har sin store Betydning, at der foregaa en Ombonitering af Jorden, hvor dette kan ske. Thi selv om Hartkornsansættelsen skattemæssig set ikke har saa stor Betydning, vil ved den Vurdering, som skal foregaa af disse Arealer, som har større Betydning for vedkommende Bruger end for nogen anden Bruger, Vurderingsmyndighederne sætte Pris paa at faa en saa omstændelig og god Bonitering af Jordarealerne som vel muligt. Men der er enkelte Steder, hvor det vilde have været godt, om man kunde have fraveget disse Regler,